

Hodnocení diplomové práce Soni Votrubové Dějiny ochotnického spolku Tyl ve Staňkově.

Práce je rozvržena tradičně: prehistorie, historie protektorátní, ta poválečná (po r. 1945) je pak rozvržena do period „aktivních (dle autorky do počátku 60. let a léta devadesátá) i „hluchých“ (léta šedesátá a sedmdesátá).

Uvedeny jsou okolnosti „příběhu“ staňkovských ochotníků, samozřejmě zmíněn ne jeden nelehký souboj s administrativní „většinou“ či ideologickým „dozíratelem“, zevrubněji jsou komentovány premiéry či významná představení, prezentovány jsou klíčové osobnosti souboru (de facto od poloviny devatenáctého století), přiložen přehled dostupné a užité sekundární literatury (monografie, regionální periodika, archivní materiály, kronikářské zápisky), součástí práce je citlivě sestavená příloha, jejíž součástí je mj. též přehled her uvedených na jevištích staňkovských či okolních v letech 1940 – 1975.

Sestavení obdobné práce vždy vyžaduje od autora (autorky) zaujetí poněkud odlišného druhu i myšlení jiné intenzity nežli práce „tradiční“, úkol zvoleného typu lze snadno „pochovat“ přehnaným sentimentem a záplavou „pozitivních“ emocí; přehnaný sentiment u této práce postrádám, pozitivní emoce, zaujetí úkolem, evidentní sympatie k lokalitě a divadelních aktivitách na jejím půdorysu nikoliv – práce je napsána nejen se zaujetím, ale též poučeně, s pozitivním vztahem k divadelní činnosti zvláště, ale v uvedených miniprofilech je zjevná též sympatie k jejím „pachatelům“, organizátorům, dramaturgům, režisérům i hercům; vlastní příběh (jakkoliv v podtextu) nabízí i „zápas o dramaturgii“, zvláště o souborů ochotnických odehrávající se na ose repertoár „snadný a nezávadný“ versus „náročnější či náročný, ale s riskantním obsahem“.

Rád si nechám od autorky vysvětlit, co rozuměno „komediálními patosy“ pana J. Pavlíka (s. 2), co je to „divadlo z Chotěšov“ (s. 4, navíc v citovaném textu); značné potíže mám s „klanem“ Slováků: na s. 23. čtu, že „režie se ujala **M. Slovák**“, na s. 26 hru „Vrah jsem já...“ režírovala **M. Slováka** a **H. Kupková**, na s. 28 „jednatelkou byla zvolena **V. Slováková**, režie se ujal její manžel **V. Slovák**“, ale na s. 29 se již „režie ujal **M. Slovák**, hlavní roli ztvárnila jeho manželka **V. Slováková**.“ Lze vůbec dešifrovat, jakého pohlaví tedy byli a v jaké spleti vztahů museli, chudáci, žít? Lze určit, kdo byl manželem či manželkou koho? Jistě to není však v práci to nejpodstatnější, jisté potíže mám s formulací „za režisérskou taktovkou stáli ...“ (s. 27) nechánu-li ji jako pokus o

metaforu, byť je dle mne „režisérská taktovka“ zvláštností i tak; vztažné zejména feminina „První hra, jež...“ (s. 24) je jiné, nepovažuji za zcela srozumitelnou formulaci „Členství v souboru se koncem roku 1974 rozrůstalo“ (s. 29) a stejně tak i na s. 42 formulaci „když sama doba příliš do smích nebyla“, zkráceno je i jméno „kottavého čerta“ Trepifajksla na s. 31 a substantivum „leč“ jest dle normativních materiálů údajně femininum (s. 36). Poznámka k periodizaci: zatímco v obsahu je coby část 3. 2. uvedeno Spolek v 60. a 70. letech, v textu práce došlo k desetiletému „posunu“ (3. 2. Spolek v 50. a 60. letech).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako výbornou až velmi dobrou.

V Plzni 25. 7. 2016

Jiří Staněk

